با کاهش استفاده از ماسک و بی‌توجهی مردم

سایه کرونا در مازندران و خوزستان سنگین‌تر می‌شود

گزارس «ایران» از وضعیت نامناسب معابر شهری برای معلولان در پایتخت

در شهر، جایی برای ما نیست

گروه اجتماعی - تصور کنید فقط برای یک روز بخواهید با صندلی چرخ دار از محل زندگی به محل کارتان بروید! تصور کنید یا نه، اما خیلی‌ها هر روز با این منظره واقعی دست و پنجه نرم می‌کنند، حدود هزاران نفری که سرنوشت به جای پاهایشان، یک صندلی چرخ دار گذاشته، اما شهر با آنها یاری نکرده است، جای راه هموار، دست اندازهای ناهموار گذاشته. شهر حالا کمتر از ۵ درصد مناسب‌سازی شده است. ۵ درصد برای آنهایی که باید هر روز صبح‌شان را از سخت‌ترین راه‌های غیر ممکن آغاز کنند، فقط یک عدد در جداول آماری نیست، برایشان به اندازه ۱۰۰ درصد درد و رنج و سختی است.

وقتی حتی برای خروج از آپارتمانی که با زحمت خریده‌اند، باید فرزند یا همسرشان را هر روز تا جلوی در بکشانند و با شرمندگی زیاد تازه اولین مرحله را پشت سر بگذارند... مرحله دوم برایشان از حمل‌ونقل آغاز می‌شود، ماشین مخصوص نداشته باشند، کارشان با کرام الکاتبین است، اتوبوس یا مترو؟ رسیدن به هر ایستگاه برایشان ارزان تمام نمی‌شود، تاکسی، دربست...شرایط برای آنها پیچیده است. شهردار تهران گفته که باید شرایط مناسب‌سازی به بالای ۳۵ درصد برسد، اما تا آن زمان فضای مناسب‌سازی در تهران قابل قبول نیست... محسن ۳۵ ساله است، ۴ سال پیش ازدواج کرده، معلولیتش مادرزادی است. به قول خودش با ویلچر عزیزش خو گرفته است.

از مناسب‌سازی فقط همین را می‌داند که باید از خانه بیرون نیایند! لااقل خیلی جاها را برای خودش ممنوع کرده، حتی پارک نزدیکی خانه شان! می‌گوید آنقدر در ورودی‌ها میله گذاشته‌اند که کالسکه باریک بچه هم رد نمی‌شود، چه برسد به اینکه بخواهد با ویلچر عبور کند. کارهای بانکی اما برایش پر زحمت‌ترین است. خوشبختانه حالا با اینترنت بانک کارهایش را انجام می‌دهد اما تا همین چند سال پیش هیچ وقت نمی‌توانست به تنهایی به سراغ یک عابر بانک برود.تاکسی که شاید تا به حال کمتر از ۵ بار آن‌هم وقتی کم سن و سال و پر وزن بود، سوار شده، اما حالا اگر همین یک خودروی پرایدش نباشد، در خانه محبوس می‌شود. لیلا بر اثر یک تصادف دوپایش را از دست داده است. حدود ۵ سال پیش! خودش را هنوز هم سرزنش می‌کند.

بعد از کلنجارهای روحی و روانی بسیار بالاخره پایش به شهر باز شده، اما شهری که او قبل از تصادفش می‌شناخته، با شهری که حالا می‌بیند، زمین تا آسمان فرق کرده است... حالا باورش شده زندگی همیشه بر یک مدار نمی‌چرخد، اما وقتی به دور بدش می‌رسد، شهر هم با تو بد می‌شود:«من دل پری از آدم‌ها ندارم، خیلی‌ها اتفاقاً به ما کمک می‌کنند، اما از مسئولان توقع داریم که ما را هم ببینند، شهر بخصوص پیاده روها به حدی ناهموار و پر دست‌انداز است که حتی یک فرد بدون معلولیت هم نمی‌تواند درست راه برود. اکثر مغازه‌ها و فروشگاه‌ها و حتی پاساژها پله دارد و هیچ رمپی برای ما نگذاشته‌اند، می‌گویند اینها قدیمی ساز هستند، اما دروغ می‌گویند حتی جدید سازها هم به مشکلات ما توجه نمی‌کنند. اغلب ورودی‌شان با پله شروع می‌شود.

پل‌های عابر پیاده حتی اگر پله برقی هم داشته باشند، باز برای سوار شدن به کمک یک فرد دیگر نیاز است. میادین میوه و تره بار هم حتی آنها که بزرگ و مجهزند، نمی‌توان به غرفه‌ها وارد شد، چون لااقل یک پله دارد.»

■ بانکها مناسب سازی نشده اند

رئیس دبیرخانه ستاد پیگیری و هماهنگی مناسب‌سازی بهزیستی درباره مناسب‌سازی سازمان‌ها و ادارات برای معلولان می‌گوید: سه سالی است که جشنواره شهید رجایی برگزار می‌شود، در این جشنواره مناسب‌سازی سازمان‌های دولتی و ادارات یک امتیاز دارد.

ما در سطح ملی از ۱۰۰ دستگاه و در سطح شهرستان‌ها از ۲۴ هزار اداره بازدید کردیم، در حال حاضر همه ادارات و سازمان‌ها در بحث مناسب‌سازی ورود کرده‌اند. بسیاری از ادارات شرایط مناسب‌سازی را در ورودی ساختمان‌ها، آسانسورها، سرویس بهداشتی و پارکینگ‌ها رعایت کردند و شرایط دستگاه‌های دولتی و ادارات در این ۴ مورد خوب توصیف می‌شود.

ابراهیم کاظمی مؤمن‌سرایی درباره اینکه سابق بر این دستگاه های دولتی پاسخگوی مناسب‌سازی برای معلولان نبودند، اظهار می‌کند: تمامی دستگاه‌های اداری ملزم هستند که ساختمان‌های خود را مناسب‌سازی کنند، این قانون حدود ۱۵ سال پیش تصویب شد اما متأسفانه سازمان‌ها سال‌های قبل کوتاهی کردند این هم بدان معناست که خود افراد در دستگاه‌های دولتی درگیر معلولیت نیستند، به‌همین دلیل مناسب‌سازی را بخوبی انجام ندادند اما حالا مکاتباتی از وزارتخانه‌ها داریم که برای ما می‌نویسند که مجموعه‌های مختلف خود را مناسب‌سازی کردند. او با اشاره به اینکه بانک‌ها یکی از مکان‌های مهم برای رفت‌وآمد معلولان هستند و در حال حاضر مناسب‌سازی نشده‌اند، می‌گوید: با مدیرعامل تمامی بانک‌ها مکاتباتی انجام داده‌ایم و از آنها خواستیم تا وضعیت مناسب‌سازی بانک‌ها را به ما اعلام کنند.

برخی از بانک‌ها وضعیت مناسبی برای رفت و آمد معلولان ندارند، وضعیت بانک‌ها ایده‌آل سازمان بهزیستی نیست و نمی‌توانیم بگوییم بانک‌ها مناسب‌سازی شده‌اند. یکی از مشکلات مهم و مطرح در این زمینه ارتفاع بلند دستگاه‌های ATM است که هیچ پله‌ای برای استفاده افراد دارای معلولیت ندارند.ورودی برخی از بانک‌ها پله و در برخی دیگر از بانک‌ها دستگاه بالابر وجود دارد. این مشکلاتی است که بانک‌ها دارند و دلیل حل نشدن این مشکلات هم این است افرادی که در نهادهای مختلف کار می‌کنند توجهی به مسائل معلولان ندارند.

رئیس دبیرخانه ستاد پیگیری و هماهنگی مناسب‌سازی بهزیستی، به مبلمان شهری اشاره می‌کند و می‌گوید: یکی از موضوعات مهم فضای شهری است که اعتقاد داریم اگر شهرداری‌ها آیین نامه ماده ۳ حقوق افراد دارای معلولیت را رعایت کنند ما در بخش شهری هیچ مشکلی نخواهیم داشت. بر اساس این آیین نامه شهرداری‌ها ۶ وظیفه دارند، یکی از وظایف اصلی این است که پیاده روها همسطح‌سازی شود و مسیر ویژه نابینایان را در تمامی مسیرها قرار دهند. این مسیر هم اکنون در همه خیابان‌ها وجود دارد اما پیمانکار اشتباه راهیابی کرده است. اگر چند مسیر نابینایان را طی کنید، می‌بینید که این مسیرها منتهی به درخت یا کیوسک‌ها می‌شود. موضوع دیگر این است که تمامی پارک‌ها، بوستان‌ها، کتابخانه و اماکن باید مناسب‌سازی شود، هم اکنون چند درصد پارک‌ها یا کتابخانه‌ها مناسب‌سازی شده است. همچنین چراغ قرمزها در تقاطع باید دارای علائم صوتی برای نابینایان باشد. مسأله مهمتر صدور پروانه برای ساختمان‌ها است. شهرداری براحتی برای برخی ساختمان‌هایی که مناسب‌سازی نشده‌اند پروانه صادر می‌کند، بسیاری از پاساژهای داخل شهر مناسب‌سازی نشده‌اند.

فضای مجازی

■ روزانه ۱۱۰ نفر دچار معلولیت می‌شوند

مدیرعامل انجمن دفاع از حقوق معلولان هم درباره جمعیت معلولان در کشور می‌گوید: از نظر آمار سازمان بهداشت جهانی ۳ درصد از جمعیت کشورها را افراد دارای معلولیت تشکیل می‌دهند. در ایران دو میلیون و ۴۰۰ هزار معلول داریم که یک میلیون و ۵۲۰ هزار نفر در سازمان بهزیستی پرونده دارند. بر اساس آخرین آمار اورژانس کشور، راهنمایی و رانندگی، وزارت بهداشت و وزارت رفاه روزانه ۱۱۰ نفر دچار معلولیت می‌شوند،طبق این آمار ماهانه ۳ هزار و ۳۰۰ نفر و سالانه ۴۰ هزار نفر در حوادث مختلف دچار معلولیت می‌شوند.

علی همت محمودنژاد تأکید می‌کند: با توجه به جمعیت بالای معلولان، شهر برای رفت و آمد آنها آماده نیست، فضا و حمل‌ونقل شهری بسیار مشکل دارد. این درحالی است که ماده یک قانون جامع حمایت از حقوق معلولان به موضوع دسترسی اشاره می‌کند. بر اساس ماده ۲ این قانون، تمامی وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی و نهادهای عمومی و انقلابی موظفند در طراحی، تولید و احداث ساختمان‌ها و اماکن عمومی و معابر و وسایل خدماتی، به نحوی عمل کنند که امکان دسترسی و بهره‌مندی معلولان، همچون افراد عادی فراهم شود. با این حال این وضعیت برای معلولان وجود ندارد و شما کمتر معلولی را می‌بینید که در شهر حضور داشته باشد.

رئیس جامعه معلولان همچنین، با تأکید بر ضرورت رعایت استانداردهای مناسب سازی، از تأثیرگذاری سلایق مجریان بر نحوه اجرای مناسب‌سازی گلایه و عنوان کرد: حتی در احداث رمپ‌ها نیز یک استاندارد واحد و صحیح به کار گرفته نمی‌شود، به طوری که بعضاً شیب رمپ به حدی زیاد است که می‌تواند منجر به سقوط معلول شود.

رئیس پلیس پایتخت خبرداد

رسیدگی به اعتراض معترضان پیامک های بدحجابی

رئیس پلیس پایتخت توضیحاتی را در مورد شیوه رسیدگی به اعتراض شهروندان درباره پیامک‌های بدحجابی در خودروها بیان کرد.

سردار حسین رحیمی در گفت‌وگو با ایسنا درباره شیوه رسیدگی به اعتراضات در مورد پیامک‌های طرح ناظر (بدحجابی در خودرو)، اظهار کرد: در مورد افرادی که نسبت به دریافت این پیامک‌ها معترض هستند من تأکید کردم که ملاک اظهارنظر شهروندان عزیز است و اگر فردی به این پیامک‌ها اعتراض داشته باشد ما اولین کاری که می‌کنیم این است که فرم اعتراض می‌دهیم تا اعتراضش را ثبت کند. البته مواردی بود که گفته فرد صحت نداشته اما در بررسی‌هایی که انجام شده خود فرد پذیرفته که آن اقدام رخ داده یا در برخی موارد ۴-۵ مورد و یا جاهای مختلف گزارشی از یک خودرو داشته‌ایم.

وی افزود: اما در عین حال همانطور که گفتم ما به تمام این اعتراضات رسیدگی می‌کنیم.

فرمانده انتظامی تهران بزرگ درباره اینکه برای برخی از خودروها پیامک توقیف آمده نیز گفت: در بار اول خودرو توقیف نمی‌شود اما اگر چنین موردی وجود داشته حتماً شهروندان اعتراض کنند قطعاً به آن رسیدگی می‌شود. سردار رحیمی در مورد اینکه آیا در صورت خلاف بودن گزارش سابقه ثبت شده به نام پلاک خودرو پاک می‌شود یا خیر، گفت: این کار انجام خواهد شد.

پاییز و خطرات همه‌گیری کرونا و آنفلوانزا

ترجمه و تلخیص: زهره محقق هرندی

منبع: گاردین

برش

در ابتدای همه‌گیری ویروس کرونا در زمستان گذشته، بسیاری ازپژوهشگران امیدوار بودند که با گرم شدن هوا و آغاز تابستان، ویروس کرونا تاب مقاومت در برابر دمای بالا را نداشته باشد ولی متأسفانه این‌طور نشد و در فصل تابستان و حتی در مناطقی با دمای بسیار بالا شاهد اپیدمی و افزایش تعداد مبتلایان به کرونا بودیم. مناطقی چون بخش‌هایی از ایران (استان خوزستان) و مناطق گرم درسایر کشورها نشان داد که گرمای هوا و بالا رفتن دما هیچ تأثیری در از بین رفتن ویروس کرونا نخواهد داشت و هیچ مزاحمتی برای گسترش ویروس ایجاد نخواهد کرد. بنابراین امیدها به ناامیدی بدل شد.

حالا در آستانه فصل پاییز و به‌دنبال آن زمستان هستیم و هنوز نمی‌دانیم که باید منتظرچه اتفاقاتی باشیم. ترکیب فصل سرد و بارندگی و آنفلوانزا و سرماخوردگی رایج فصلی و کووید ۱۹ را چگونه می‌توان از سر گذراند؟ خصوصاً اینکه امسال طبق پیش‌بینی کارشناسان با شروع پاییز باید منتظر موج دوم کرونا باشیم و درست در بحبوحه موج دوم، شیوع آنفلوانزا هم محتمل است. یکی از متخصصان مرکز بیماری‌های عفونی هانوفر می‌گوید: ما همه امیدواریم که بتوانیم در درمان کرونا بهتر و موفق‌تر از قبل عمل کنیم. او اظهار امیدواری می‌کند که تعداد تست‌های تشخیصی بیشتر شود و کشورها قادر به انجام تست تشخیصی کرونا در ابعاد وسیع تری باشند. وی همچنین بر پیگیری و درمان دقیق‌تر همه موارد ابتلا تأکید دارد و می‌گوید باید با دقت و وسواس بیشتری از آنچه تا کنون شاهد بوده‌ایم، مراقب بیماران مبتلا به کرونا و تماس آنها با اطرافیان باشیم.

موج دوم ابتلا به کرونا احتمالاً شدیدتر از موج اولیه است. ترکیب کووید ۱۹ و آنفلوانزا می‌تواند وضعیت

> مسأله ناشناخته دیگر، چگونگی رفتار ویروس کرونا در بدن افرادی است که همزمان با ویروس کووید ۱۹، به آنفلوانزا یا سرماخوردگی‌های فصلی مبتلا می‌شوند

وخیمی را به وجود آورد. سناریویی که کارشناسان سلامت همواره در مورد آن هشدار می‌دهند، همزمانی شیوع کرونا و آنفلوانزا است. در چنین شرایط بحرانی، بزرگترین نگرانی در مورد وضعیت بیمارستان هاست. درستی پیش‌بینی‌ها در مورد موج دوم کرونا به معنی بیماری تعداد بیشتری از مردم در پاییز و زمستان پیش رو و فشار مضاعف به کادر درمان و بیمارستان‌ها است.

گزارشات حاکی از آن است که در زمستان گذشته که شاهد همزمانی ابتلا به کووید ۱۹ و آنفلوانزا بودیم، بسیاری از بیماران مبتلا به کرونا، به آنفلوانزا هم مبتلا شده بودند و ابتلای همزمان به این دو بیماری موجب آسیب قلبی و عوارض ریوی و التهاب زود هنگام در این بیماران شد. بسیاری از آنها به‌دلیل واکنش بیش از حد معمول سیستم ایمنی در مراحل نهایی بیماری جان خود را از دست دادند.

باربارا راث، پژوهشگر دانشگاه ناتینگهام در این خصوص هشدارداده است: تشخیص اینکه فردی به آنفلوانزا یا کووید ۱۹ یا دیگر بیماری‌های فصل سرما مبتلا شده است، در مراحل اولیه بیماری و با مشاهده اولین علائم مشکل است. حتی نمی‌توان علائمی مانند از دست دادن حس بویایی و چشایی که بسیاری از بیماران مبتلا به کووید ۱۹ تجربه می‌کنند را به‌عنوان علامتی منحصر به فرد و مختص کووید ۱۹ در نظر گرفت. برای برطرف کردن این مشکل به تست‌های بیشتری نیاز داریم.

مسأله ناشناخته دیگر، چگونگی رفتار ویروس کرونا در بدن افرادی است که همزمان با ویروس کووید ۱۹، به آنفلوانزا یا سرماخوردگی‌های فصلی مبتلا می‌شوند. هر سال با شروع فصل پاییز و بازشدن مدارس، شاهد شیوع سرماخوردگی‌های رایج فصلی هستیم و کودکان زیادی در معرض این سرماخوردگی‌ها هستند که می‌توانند ویروس را به بزرگسالان نیز انتقال دهند.

اگر طبق نظر برخی کارشناسان، امسال با اپیدمی آنفلوانزا هم مواجه باشیم، تعداد بیماران بیشتر خواهد شد و این بیماران به تخت‌های بیمارستانی و تجهیزات و مراقبت‌های پزشکی و درمانی نیازمندند. مسلم است که در شرایط فعلی که آمادگی کنترل ویروس آنفلوانزا وجود دارد، بهترین گزینه موجود تزریق واکسن آنفلوانزا است. البته این واکسن ایمنی قطعی و صد درصدی علیه آنفلوانزا ایجاد نمی‌کند و در خوشبینانه‌ترین حالت تا ۷۰ درصد مؤثر است اما به هرحال در شرایط کنونی می‌تواند کمک قابل ملاحظه‌ای باشد.

امسال با توجه به همه‌گیری ویروس کرونا و احتمال وقوع موج دوم و سوم در پاییز و زمستان، توصیه متخصصان عفونی و پزشکان این است که در صورت امکان، واکسن آنفلوانزا برای تعداد بیشتری ازافراد تزریق شود. حتی افرادی که در گروه پر ریسک قرار ندارند ممکن است به آنفلوانزا مبتلا شده و راهی مراکز درمانی شوند. این امر موجب سنگینی بار کادر درمانی می‌شود و علاوه بر این، امکان ابتلای افراد به کووید ۱۹ به‌دلیل مراجعه به مراکز درمانی افزایش پیدا می‌کند.

موضوع مهم دیگر، واکسینه کردن کلیه کادر درمانی دربرابر ویروس آنفلوانزا است. آنها همچنین باید به بهترین و کامل‌ترین لوازم محافظت کننده در برابر ویروس کرونا مجهز باشند تا بتوانند از بیماران مبتلا به کووید ۱۹ با خاطری آسوده‌تر مراقبت کنند.

با وجود اینکه تأثیر گرما و سرمای هوا در افزایش ابتلا به کووید ۱۹ ثابت نشده است، با شروع فصل پاییز و برودت هوا، مردم تمایل کمتری به بودن در فضای باز دارند و تجمع افراد در فضاهای بسته و سرپوشیده بیشتر خواهد شد. علاوه بر این، در فضاهای بسته تهویه هوا کمتر صورت می‌گیرد و معمولاً به‌دلیل سرمای هوا پنجره‌ها بسته است. مجموع این عوامل می‌تواند افراد بیشتری را در معرض ابتلا به کووید ۱۹ در فصل‌های سرد سال قرار دهد. با توجه به اینکه در حال حاضر واکسن آنفلوانزا در دسترس است، واکسینه شدن مردم در برابر آنفلوانزا می‌تواند کمک زیادی به سیستم سلامت همه کشورها باشد و موجب کاهش خطرات ناشی از همزمانی شیوع کووید ۱۹ و آنفلوانزا گردد.

واکسن آنفلوانزا باید قبل از فرارسیدن فصل سرما تزریق گردد و البته باید توجه داشت که واکسینه کردن اکثریت جمعیت نیازمند مشارکت جهانی برای تولید و توزیع انبوه، بموقع و عادلانه واکسن آنفلوانزا است. سیستم بهداشت و درمان هر کشورهم موظف به تأمین واکسن برای عموم و توجیه مردم برای تزریق آن است. به هرحال باید امیدوار باشیم که امسال اپیدمی آنفلوانزا در بحبوحه فراگیری موج جدید کرونا، تبدیل به کابوسی تلخ نگردد و با واکسینه شدن اکثریت مردم در مقابل آنفلوانزا، فشار کاری مضاعف بر کادر درمان وارد نشود.

موانع تصدی پست‌های مدیریتی زنان

یادداشت

دکتر فهیمه نظری

جامعه‌شناس

بنا بر دستورالعمل و ابلاغ رئیس جمهوری در سال ۱۳۹۶ مبنی بر انتخاب و انتصاب مدیران حرفه‌ای و افزایش تعداد مدیران زن در دستگاه‌های اجرایی به ۳۰ درصد تا پایان برنامه ششم؛ این پرسش همچنان مطرح است که آیا این دستورالعمل تحقق پیدا کرده است؟ با توجه به این که به پایان دوره ریاست جمهوری آقای دکتر روحانی نزدیک می‌شویم، چند درصد از زنان جامعه به پست‌های مدیریتی دسترسی پیدا کرده‌اند؟ در پاسخ می‌توان گفت هرچند اختصاص این درصد به جایگاه مدیریتی به زنان مثبت است و زمینه ایجاد فرصت برابر به زنان در کنار مردان می‌دهد اما بهتر است به تحقق یا عدم تحقق آن توجه نشان دهیم.

در همان آغاز، رئیس جمهوری به وعده خویش عمل کرد و مسئولیت‌های جدی‌ای از جمله در بخش های محیط زیست، میراث فرهنگی، امور زنان و معاونت حقوقی و مدیریت کتابخانه ملی را به زنان واگذار کرد. بنابراین زمینه لازم برای حضور زنان فراهم شد اما در متن و بستر جامعه واقعیت‌های دیگری وجود دارد که باید به آنها اشاره شود.

یکی از مهم‌ترین توجهات در شناسایی مدیران و اختصاص دادن تصدی و پست به زنان در جامعه در نظر گرفتن توانمندی‌ها، ظرفیت‌ها و شایستگی‌ها و تخصص‌ها و کارآمدی آنان است که اهمیت بسیار بالایی دارد اما در کنار آن باید به مهم‌ترین موانعی که زنان در پست‌های مختلف در ادارات با آن مواجه هستند توجه نشان داد از جمله:

نخست) باید بپذیریم که طی این چند دهه زنان درعرصه‌های مختلف پیشرفت‌های خوب و مطلوبی داشته‌اند اما به موازات پیشرفت آنها فرهنگ و رویکرد جامعه رشد و پیشرفت نداشته است از جمله آن که هنوز در جامعه ما اختصاص دادن صندلی مدیریت به زنان با تردید روبه‌رو است و اگر هم پستی به زنان داده شود، بلافاصله مدیریت زنان در مقایسه با مدیریت مردان قرار می‌گیرد و عملکرد زنان بیشتر زیر ذره‌بین قرار می‌گیرد. نقایصی که به طور طبیعی در هر کاری اعم از مرد و زن وجود دارد ، در کار زنان پررنگ‌تر نشان داده می‌شود و دقیقاً آن نقایص و یا کاستی‌ها را به ویژگی زنان و جنسیت آنان نسبت می‌دهند. به عبارت دیگر درصورت مشاهده ناتوانی در عملکرد مدیریت خانم‌ها، این موضوع به سایر خانم‌های جامعه تعمیم داده می‌شود در حالی که در عملکرد مردان این گونه ملاحظه نمی‌شود.

دوم) موانع ساختاری که از گذشته تاکنون بر سر راه ارتقای شغلی زنان در ادارات، سازمان‌ها و وزارتخانه‌ها وجود داشته است. از جمله نادیده گرفته شدن استعدادهای بانوان که موجب دور شدن جامعه از دیدن و در نظر گرفتن ظرفیت‌های خلاقانه و تعاملات اثربخش آنان می‌شود. در واقع در جامعه ما این باور وجود دارد که این مردان هستند که به عنوان نیروی کارآمد و توانمند در نظر گرفته می‌شوند در صورتی که این نگاه به بانوان کمتر دیده می‌شود. دلیل عمده این نگاه عدم باور به توانمندی زنان در حوزه‌های مدیریتی است، زیرا این باور و اعتقاد وجود دارد مدیریت نیاز به خلاقیت، نوآوری و تفکر پویا و در عین حال زور و بازوی مردانه دارد.

سوم) موانع فرهنگی از دیگر مشکلات جامعه ماست که بر سر راه ارتقای شغلی زنان وجود دارد. با توجه به فضای فرهنگی حاکم در کشورمان محدودیت‌های جذب زنان در حوزه‌های پست مدیریتی بطور جدی وجود دارد. به عنوان مثال در برخی از سازمان‌ها و یا وزارتخانه‌ها این تعریف از قبل وجود دارد که محیط مردانه است. گاهی اوقات نیز عبور زنان از موانع و مشکلات نیازمند حمایت و مانع‌زدایی مسئولان ارشد سازمان‌ها و ارگان‌هاست که غالباً مردان هستند. این موانع را می‌توان در بخش‌های خصوصی و دولتی به شکل جدی ملاحظه کرد. لذا تا این موانع از سر راه برداشته نشود تبدیل قابلیت‌های زنان به کارکرد و عدم تعادل بین قابلیت‌ها و فرصت‌ها صورت نمی‌پذیرد.

چهارم) عدم باورپذیری در خود زنان به خود موجب شده تا آنان نتوانند به راحتی به مناصب بالاتر راه پیدا کنند. به نظر می‌رسد پیش‌فرض‌هایی در جامعه ما از گذشته وجود دارد که «زنان نمی‌توانند». پذیرش این امر موجب شده تا خود زنان به سهم اندکشان در عرصه‌های گوناگون راضی باشند. پذیرش این امر در درازمدت موجب شده تا زنان سرخورده شوند و توسعه در بلندمدت اتفاق نیفتد.

در آخر می‌توان به نتایج بسیاری از پژوهش‌ها و تحقیقات ارجاع کرد که حاکی از آن است برخی از پست‌های مدیریتی و مناصب بالای سازمانی بهتر است در دست زنان باشد چرا که زنان از روحیه مشارکت‌جویانه، صبر و بردباری و ظرافت بیشتری برخوردار هستند نظیر آموزش و پرورش، بهداشت ودرمان و اقتصاد.

بنابراین جهت تعیین سهم و جایگاه دقیق و مناسب زنان در پست‌های مدیریتی و سهم ۳۰ درصدی که رئیس جمهوری وعده آن را در چند سال گذشته داده بود باید بسیاری از موانع به‌طور اساسی برطرف شوند و دستگاه‌های مربوطه برای تحقق آن تلاش کنند. این امر نه تنها موجب می‌شود تا تحقق اهداف و آرمان‌های انقلاب سرعت بخشیده شود بلکه توسعه‌ای برابر و متوازن برای جامعه حاصل شود. لذا ضرورت دارد بپذیریم مشارکت و موفقیت زنان در حوزه مدیریت هنگامی امکانپذیر خواهد بود که جامعه توانمندی‌های زنان را باور کرده و به این قشر توانا اعتماد کند.

بی‌تردید دست یافتن به این هدف میسر نمی‌گردد مگر اینکه اعتماد به نفس و ارائه گسترده توانمندی‌های نهفته بانوان توسط خودشان صورت پذیرد.